

Da li se i u ovoj oblasti mešetari za strane kompanije! Kolika je odgovornost inspekcije u opasnom otpadu koje zadnjih meseci otkriva BIA širom Srbije!? I je li baš novac začim u svim problemima otpada?! O svemu tome prenosimo vam saopštenje EKOLOŠKOG POKRETA VRBASA

Okrugli sto u Uniji poslodavaca Vojvodine – upravljanje opasnim otpadom.

Danas smo na poziv Unije poslodavaca Vojvodine učestvovali na javnom informisanju poslodavaca i zainteresovanih subjekata na temu „Upravljanje opasnim otpadom – stanje, mogućnosti, izazovi“. Skup je otvorio Stan Krstin, predsednik Unije a medijaciju i informisanje učesnika sprovela je stručna ekipa iz „Eko – Hemik“ Novi Sad, na čelu sa Vladimirom Babićem, licenciranim savetnikom za upravljanje hemikalijama.

Na skupu je prisustvovalo i dvadesetak predstavnika poslovnih operatera, koji su sa zanimanjem iznosili svoje nedoumice i probleme sa kojima se suočavaju u svom poslovanju. I pored urednog poziva, kako smo čuli, na skup se nisu odazvali predstavnici Pokrajinskog sekretarijata za urbanizam, graditeljstvo i zaštitu životne sredine.

Naša je namera bila da oplemenimo svoje stavove problematikom opasnog otpada poslovnog sektora, radi kvalitetnijeg sagledavanja upravljanja opasnim otpadom u Srbiji, posebno imajući u vidu da se na javnim skupovima na kojima učestvujemo, retko pojavljuju predstavnici poslovnih operatera. Time svi zaključci ostaju nedorečeni a odluke koje iz njih proizilaze, su nesavršene i kratkog daha.

Mnogo je odgovora dato na pitanja učesnika a čuli smo zanimljive i važne informacije iz ove oblasti. Razgovor nas je neizbežno odveo i do odlaganja drugih vrsta otpada, rad komunalnih preduzeća i spremnost građana da daju svoj doprinos. Evo najvažnijih utisaka sa skupa: Ogromna većina poslodavaca želi svoj opasni otpad da tretira skladno propisima ali nemaju, da li volje ili vremena da se dovoljno dobro upoznaju sa procedurama i time sebi naprave problem!

U Srbiji, kako smo čuli, ipak postoje tehnički kapaciteti za propisan tretman opasnog otpada! Barem njegovog većeg dela (osim žive, malih baterija...). Lista operatera sa dozvolom za tretman opasnog otpada nalazi se na sajtu Agencije za zaštitu životne sredine. Resorno Ministarstvo uredno izdaje dozvole ovim operaterima, pa nam nije jasno zbog čega naši zvaničnici toliko ističu nedostatak domaćih kapaciteta za tretman opasnog otpada, kada oni postoje! Da li se to opet otvara prostor za strane mešetare!

Ako se kretanje opasnog otpada prijavi kako to, je li, Zakon nalaže, Agencija može da ga isprati u svim fazama i reaguje na svaku anomaliju! Pošto su poznati i svi operateri koji generišu opasan otpad, koji ga pokreću u cilju njegovog zbrinjavanja, što je, kako rekosmo, sve pod nadzorom institucije, postavlja se pitanje otkud toliki otpad po njivama i lugovima!

Prosta logika nam kaže da je upravo nadzor zakazao a ne poslovni operateri! Neko je zažmurio kad nije trebao ni da trepne! Očigledno da ni ova oblast nije imuna na korupciju a prst opet upiremo na inspekciju! I još jednom sugerišemo Ministarstvu da se primarno pozabavi unutrašnjom kontrolom rada inspeksijskih organa a tek potom kadrovskom dopunom!

Evo još nekih, moglo bi se reći servisnih informacija, koje će zanimati javnost a koje smo čuli od medijatora skupa.

OMV pumpe, u okviru svoje kampanje korporativne odgovornosti, spremne su za preuzimanje malih baterija, koje su izuzetan problem na smetlištima i opasan otpad za čije zbrinjavanje u inostranstvu bi platili čak 25 evra po kilogramu. Čeka se samo tumačenje Zakona Ministarstva životne sredine, u njihovoj opravdanoj bojazni da se ne nasukaju u našim propisima! Nadamo se da će Mišljenje stići što pre, kako bi se i naša organizacija uključila u tu kampanju!

Farmaceutski otpad je verovatno jedan od najvećih ekoloških problema u zemlji koji, kao takav, egzistira najviše iz razloga što državne apoteke neće da ga primaju i pored pokrivenosti sa svim propisima, dozvolama i parama za finansiranje celog postupka!? Zašto se to dešava? Nekoliko privatnih apoteka žele to da rade ali zahtevaju jednak status sa državnim u tom poslu! Zašto im se to ne omogući!? Zar problem nije dovoljno nabubrio?! Nigde do sada na tematskim skupovima nismo čuli da su 4400 servisa najveći zagađivači u Srbiji (gomila tačkica na mapi)! Ko se ovim bavi?! Primarna separacija otpada po domaćinstvima, kako reče g. Babić, mogla bi doneti „ekološku revoluciju“ u Srbiji, kao što se to desilo u svim zemljama Zapadne Evrope! Ali se i ovim neko mora baviti i pare za to izdvojiti! „Ne postoji problem upravljanja otpadom u Srbiji, postoji samo problem sa parama! – zaključuje g. Babić. A mi znamo kako se zeleni dinar troši u Srbiji, pa nam se još jednom stužilo na našu zelenu perspektivu!

Svakako sugerišemo poslodavcima da više koriste mogućnost ovakvog informisanja i savetodavnih skupova u Uniji poslodavaca, gde mogu uštedeti dosta vremena u proučavanju ~14000 strana ekoloških propisa a još toliko nas čeka za donošenje, kako bi potom uštedeli novac za kazne izazvane pogrešnim i površnim tumačenjem zakona.

Odlazak na ovaj skup omogućen je realizacijom Projekta „Osnaživanje odgovornosti i obaveza za bolju životnu sredinu“, kojeg realizujemo uz podršku programa CSOnnect, kojeg sprovodi Regionalni centar za životnu sredinu. Program finansira Švedska agencija za međunarodni razvoj i saradnju.

Izvor: jutarnjiglasnik